

Ի Ն Չ ՈՒ Ի.

Ինչո՞ւ արդեօք սիրտս թնդաց,

Ոյժ ստացաւ սանձարձակ,

Ինչո՞ւ այսպէս հոգիս խնդաց,

Վեր սլացաւ համարձակ:

Ազատ թռիչք, անհուն եթեր,

Հոգի՛ ու յրրիկ, ես կայծակ.

Թեքի առած թռչում եմ՝ վեր,

Բոց եմ ցայտում ու կրակ ...

Օ՛, անմեկին հրճուանք էր այդ,

Որ ոյժ տուեց իմ հոգուն.

Սիրտս թնդաց և հրացայտ

Վեր սլացաւ աննկուն ...

Յարութիւն Պետրոսեան.

4908 թ. Յ-ն Ապրիլի.

